

ఆవళ మాతిగే బ్రేకో బీళబేసేందరే పిల్లలేబేసేందు బేగనే ఎద్దు, సుట్టు తంబాకెన కరకన్న క్షేయల్లి తేగుచొండు హల్లుజల్లు హేడ. అతియాగి సుట్టు తంబాకు కోచువుదిల్లివెందు మనస్సినల్లి బ్యేదుకోళ్ఱుత్తులే హల్లు తిక్కతొడగిద. తాను కేలస మాడువ కాబించానేయ మాలీకన నేనపాగుత్తే లే అవన కేలసక్కే ఒందు వేగి గిక్కితు. ఒందు కాబించానేయల్లి అత కారశున. కేలసగారర పగార మాడువుదు, పగార రంచువుదు, పే శీటో నోఎదువుదు, యాగిగాదరూ హెచ్చు పగార హోయితా ఎన్నవుదన్న కస్టోగి ఎక్కే బిట్టు ముడుకువుదే అవన కేలస. ఒందు సారి ఒబ్బరిగే హెచ్చు పగార హోగిదే ఎందు మాలీకనిగే ప్రమాణికవాగి హేళిధే దోడై తప్పాగి, నిమగే పగార కోదువుదు ఏతక్కే? కంపనిగి లాసో మాడలు అల్ల. నిపు హేగాదరూ మాడి కామికరిగి కడిమే పగార సిగువ హాగి నోఎిచోండరే నిమగే బేగ ప్రమోషన్ సిగ్గుత్తే, గొత్తుయ్యా?... ఎందు సిట్టీనింద హేళిధ్యరు. అందినింద మాలీకర జోళిగే తుంబలు రేడారాన హాగే నాల్న దిశ్చినింద పే శీటో మేలే కణ్ణాడిసి యాగిగాద్దు హెచ్చుగే పగార హోగిదేయే ఎందు ముడుచి అదన్న మాకో మాడి కడిమే మాడువుదే లేలసవాగిద. అల్లి కేలసదవరు తమ్మ పగారవన్న దినదింద దినక్కే లేశ్క హాకుతిద్దరే ఇల్లి నావు అవర పగార కడిమే మాడువ కురితు లేశ్క హాకువుదు. ఇబ్బర కడేయిందలూ బ్యేయిసికోళ్ఱువుదంతూ తప్పువుదిల్ల. మగ అఖువ సద్దు ఒచ్చేలే అవనన్న మత్తే ఈ లోకక్కే కరేదుకొండు ఒంతు. మనే హోరగచేయిందలే ఇంటికి నోఎిద. ఈగ తానే హాసిగేయింద ఎద్ద మగ హసిషినింద అఖుత్తిధ్యరే, తాయి మగన బేసు మేలే పెట్టిన మేలే పెట్టు హాకుత్తిద్దాళి.

“ఏ అవనస్సేళే హాగి హోడెయ్యిత్తిల్?” బాయిల్లిన తంబాకన్న గటారినల్లి ఉగుళుత్తు కేళిద.

“పావో బేకంతే... చెపాతిగే తుటి హచ్చుత్తిల్ల నోఎి నిమ్మ మగ.”

అఖువదన్న నిల్లిసదే ఇరువ మగన కడే ధావిసి నోఎదుత్తునే. మగన ముందే తోన్నిన మనుషున హాగే అల్లుల్లి కప్పుగిరువ, అల్లల్లి బిభియాగిరువ ఎక్కు హచ్చుదే ఇరువ చెపాతిగిచే. పావో ఇద్దరే శిష్టియింద తిన్నత్తు ఓడాడువ మగన ఆనందభరిత ముఖి అవనిగి నేనపాగుత్తుదే.

తింగళ కోనేయ దినగళిందరే అపు జీవ హిందువ దినగళు. మనేయల్లి దుడ్దిన కోరతే ఉంటాదర మనేయ విఫ్ఫామాన బదలాగి మనే బ్యేరాగియ హాగే కాణతోడగుత్తదే. పగార ఆద ఒందేరదు వార మనే పుంగియ సద్దిగే నాగర నతిసిదంతే నతిసుత్తదే.

“పగార ముగిదోయ్యా” ఏనాద్దు మాతసాడబేసేందు హెండతియ కడే ముఖి మాడి కేళుత్తునే.

“ముగిదు హోగిదే... నన్నన్న ఒజారోనల్లి మారి బిది” ఎందు సిట్టీనింద జీరుత్తాళి.

“మనేయల్లి తిన్నవవర సయ్యే ఎష్టిదే? తింగళ మోదలనే తారిశు పగార తందు నన్న మేలే ఎసెదు నిపు నిరాళవాగి బిధుత్తిరి. ఇడి తింగళు నాను హేణగుత్తిధ్యరే నిపు మాత్ర ఆరామాగి మజదాల్లి ఇరుత్తిరి...” ఎందు ఒండే సమనే బయ్యలు తోడగిదలు.

ఇవళ ముందే నాను తడియువుదిల్లివెందు మనస్సినల్లి అందుకొండు తలే కేళగి మాడి స్వాన మాడుత్తు, నీరు ఇవత్తే ఇష్టు బిసియాగబేకా? అవళన్న కేళిదరే